

GÖTEBORG

Göteborg står inför sitt största stadsbyggnadsprojekt genom tiderna. Älvstaden - Öppen för världen, eller RiverCity Gothenburg som det också kallas, är beräknat att pågå fram till 2035 och förhoppningen är att Göteborg skall växa med 60 000 nya bostäder och 80 000 nya arbetsplatser. Liksom i princip alla städer i västvärlden är visionen kraftig expansion, i Göteborg förutspår man att invånarantalet skall öka med 50% på knappt tjugo år, och förtätning. Med byggandet av Älvstaden hoppas stadens ledande politiker på att göra Göteborg synligt, och att projektet kan generera spännande livsmiljöer för att attrahera framtidens högkvalificerade arbetskraft samt nationella och internationella investerare. Göteborg satsar stort, i informationen riktad mot stadens medborgare betonas delaktighet och att den nya staden är till för alla. Bilderna i visionsdokumenten är fulla av engagerade medborgare, till synes delaktiga i medskapandet av det nya Göteborg, här finns också referenser till Situationisterna och Archigram. Göteborg som technoutopi och psykogeografisk kritik av konsumtionssamhället? Parallellt med att visionsarbetet för det nya Göteborg kommuniceras till medborgarna har staden också gjort en hemsida som vänder sig till det globala kapitalet (gothenburgatmipim.se). Här är tonen en annan, under en bild av Liseberg och Gothia towers står det att 100 miljarder euro skall investeras i Göteborg fram till 2035. Längre ner under fliken "A tropical climate for growth" kan man läsa "It can get cold in Gothenburg. But with a well-established infrastructure, state-of-the-art IT, a competitive workforce, and a "tax-haven" rate for companies, the investment climate couldn't be better." Hur kommer det sig att staden väljer så diametralt motsatta sätt för att beskriva sitt visionsarbete? Är det demokrati och delaktighet, där förskolebarn medverkar i planeringsprocessen, eller handlar det om att erbjuda det globala kapitalet samma villkor som skatteparadisen? Det är talande för vår tid att man i dessa visionsarbeten så ofta betonar att man skall skapa en stad för alla. Segregationen skall byggas bort. Detta kan om man lyssnar till Sveriges samlade planeringsexpertis endast ske genom byggandet av den varierade och täta blandstaden. Vägen dit går genom att upprätta en omfattande katalog av olika kategoriboenden - bostadsrätter för välutbildade höginkomsttagare, äldreboende, studentboende, ungdomsbostäder, hyresrätter, kollektiv och gemensamhetsboenden, flyktingboenden. Förutsättningen för en socialt blandad stad bygger alltså i grunden på en acceptans av segregation. En blandstad för alla är alltså långt ifrån en rättvis stad, tvärtom, endast genom att göra orättvisa till norm kan staden bli öppen för världen.